

ІННОВАЦІЇ В КОНТЕКСТІ СТРАТЕГІЧНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ПІДПРИЄМСТВА

студент гр. Емс-41/2с **Омельяненко Ю.О.**
Сумський державний університет (Україна)

У науковій літературі нараховується багато визначень інновації. Різні вчені трактують це поняття в залежності від об'єкту та предмету свого дослідження.

Твісс визначає інновацію як процес, в якому винахід чи ідея отримує економічний зміст. Ніксон вважає, що інновація – сукупність технічних, виробничих та комерційних заходів, які приводять до появи на ринку нових та покращених промислових процесів та обладнання. Шумпетер визначав інновацію як зміну з метою впровадження та використання нових видів споживчих товарів, нових виробничих та транспортних засобів, ринків та форм організації в промисловості [1].

Згідно міжнародним стандартам інновація визначається як кінцевий результат інноваційної діяльності, який втілений у вигляді нового чи вдосконаленого продукту, впровадженого на ринку, нового чи вдосконаленого технологічного процесу, який використовується в практичній діяльності, або в новому підході до соціальних послуг [2].

У широкому розумінні інноваційний процес не обмежується першою появою на ринку нового продукту, послуги або доведенням до проектної потужності нової технології. Із розповсюдженням інновація вдосконалюється, стає більш ефективною, набуває не відомих раніше споживчих властивостей. Це забезпечує нові сфери її застосування, ринки, нових споживачів. Такий феномен одержав назву дифузії, а інтегральний суспільний результат інновації є позитивним саме завдяки їй. Таким чином інновація завдяки комплексному розгортанню утворює нову технологічно-соціально-економічну систему суспільства.

Дифузія інновацій зумовлює тісний взаємозв'язок між науково-технічною, виробничою й інвестиційною діяльністю та свідчить про необхідність розгляду не лише інновації як окремого техніко-організаційного акту, а комплексу дій суб'єктів господарювання та складових національної інноваційної інфраструктури. Досягнення синергетичного ефекту інновації вимагає значно більшого обсягу дій та сукупних інвестицій, ніж потрібно, щоб отримати локальний економічний ефект від звичайних капіталовкладень.

Завдяки інноваціям у соціально-економічній системі відбувається раціональніше використання ресурсів. Інвестиції в інновації забезпечують вищу за середньогалузеву віддачу, проте суттєво зростає й рівень підприємницького ризику.

Інноваційний розвиток є визначальним фактором росту ефективності діяльності підприємства, підвищення якості продукції, економного використання ресурсів, запобігання екологічним наслідкам індустріалізації. Тільки за умови досягнення високого рівня інноваційної діяльності підприємств економіка країни зможе зайняти гідне місце у світовому процесі економічного розвитку. Саме інновація, сприяє динамічному саморозвитку та забезпечує конкурентоспроможність на всіх ієрархічних рівнях економіки. Інноваційний розвиток підприємств – це визначений безперервний рух, що базується на впровадженні і реалізації інновацій, які зумовлюють поліпшення кількісних та якісних характеристик діяльності підприємства, забезпечують зміцнення його ринкових позицій та створюють умови для його прогресивного розвитку.

Отже, в умовах загального прискорення науково-технічного прогресу, глобалізації й інтернаціоналізації ринку, посилення конкуренції, що супроводжується скороченням термінів дії конкурентних переваг і необхідністю поділу ринку на сектори, ніші і мікросегменти, інноваційність стає ключовим фактором успіху, якщо не єдиним засобом виживання. А стратегічне управління нововведеннями є найважливішим завданням антикризової політики підприємства, виконання якої багато в чому залежить від якості прийнятих інноваційних рішень, від можливості знаходити такі рішення, що організаційно й економічно зможуть забезпечити досягнення поставленої мети із створення конкурентоспроможної продукції. При прийнятті такого роду управлінських рішень варто виходити з особливостей інноваційного процесу, враховувати ступінь новизни нововведень, їхній потенціал, ресурсні можливості підприємства [3].

1. Краснокутська Н.В. Інноваційний менеджмент: навч. Посібник / Н.В. Краснокутська — К.: КНЕУ, 2003. — 504 с.
2. Сумець О.М. Товарна інноваційна політика : навч. посібник : рек. МОН України / О.М. Сумець, Є. М. Ігнатова ; МОН України. – К. : Хай-Тек Прес, 2010. – 367с.

3. Василенко В.О. Антикризове управління підприємством: навч. посібник [для студ. вищих навч. закл.] / В.О. Василенко. – К. : ЦУЛ, 2003. – 503 с.
Науковий керівник: к.е.н., асистент **Кубатко О.В.**

Омельяненко, Ю.О. Інновації в контексті стратегічних можливостей підприємства [Текст] / Ю.О. Омельяненко; Наук. кер. О.В. Кубатко // Економічні проблеми сталого розвитку: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції імені проф. Балацького О.Ф., м. Суми, 27 травня 2015 р. / За заг. ред.: О.В. Прокопенко, М.М. Петрушенка. - Суми: СумДУ, 2015. - С. 199-200.